

(๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ ผบ E๒๙๒๑/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ ผบ E๕๑๐๘/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดพิจิตร

วันที่ ๑๔ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ความแพ่ง

ระหว่าง	บริษัทบริหารสินทรัพย์ ชโย จำกัด	โจทก์
	นางสาวสุมินตรา หรือกรรมการ แชนเล่า หรือจันทร์คำ ที่ ๑	
	นางเพชรณี โฆษิตอนันต์ ที่ ๒	
	นางกรรมการ แก้วอรสาน ที่ ๓	
	นายกนก สนธิรอด ที่ ๔	จำเลย

เรื่อง เช่าซื้อ ค่าประกัน สิทธิเรียกร้อง

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระค่าเสียหายเป็นเงิน ๔๐๐,๘๐๔ บาท พร้อม

ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

จำเลยทั้งสองคัดค้านคำให้การ แต่เป็นคดีที่โจทก์มีคำขอบังคับให้จำเลยชำระหนี้เป็นเงินอันไม่

อาจกำหนดจำนวนได้โดยแน่นอน จึงให้สืบพยานหลักฐานโจทก์ไปฝ่ายเดียว

- ๒ -

พิเคราะห์แล้ว โจทก์มีนายวัชร เศรษฐสุข ผู้รับมอบอำนาจช่วงโจทก์ เป็นพยานเบิกความประกอบพยานหลักฐานที่โจทก์อ้างส่งต่อศาล ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ยี่ห้อ SUZUKI โต รูน Ciaz GL๑๒ จากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ราคา ๖๖๖,๐๖๔.๒๔ บาท ตกลงผ่อนชำระค่าเช่าซื้อเป็นงวดรายเดือน ๘๔ งวด ชำระงวดละ ๗,๙๓๐ บาท เริ่มชำระงวดแรกวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ และงวดต่อไปชำระภายในวันที่ ๒๐ ของทุกเดือนจนกว่าจะชำระครบถ้วน โดยมีจำเลยที่ ๒ ถึงจำเลยที่ ๔ ทำสัญญาค้ำประกัน หลังจากทำสัญญาและจำเลยที่ ๑ ได้รับมอบรถยนต์คันที่เช่าซื้อไปแล้ว จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อได้ ๒๒ งวด คิดเป็นเงิน ๑๗๔,๔๖๐ บาท แล้วจำเลยที่ ๑ ผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ตลอดมา ธนาคารฯ มีหนังสือทวงถามและบอกเลิกสัญญาไปยังจำเลยทั้งสี่แล้ว แต่จำเลยทั้งสี่เพิกเฉย ธนาคารฯ ติดตามยึดรถที่เช่าซื้อกลับคืนมาได้เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ หลังจากนั้นนำรถดังกล่าวออกประมูลขายแก่บุคคลทั่วไปได้เงิน ๒๒๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเมื่อรวมกับค่าเช่าซื้อที่จำเลยที่ ๑ ชำระมาแล้ว และนำไปหักกับค่าเช่าซื้อตามสัญญา ยังขาดค่าเช่าซื้อตามสัญญาอยู่อีก ๒๗๑,๖๐๔ บาท และการที่จำเลยที่ ๑ ครอบครองรถที่เช่าซื้อหลังจากผิดนัดจนถึงวันที่ธนาคารฯ ได้รับรถที่เช่าซื้อคืน คิดค่าเสียหายเป็นค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถวันละ ๓๐๐ บาท เป็นเวลา ๓๖๔ วัน เป็นเงิน ๑๐๙,๒๐๐ บาท และค่าเสียหายจากการติดตามรถที่เช่าซื้อคืน ๒๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นค่าเสียหายทั้งสิ้น

- ๓ -

๔๐๐,๘๐๔ บาท ต่อมาธนาคารฯ ได้อोनสิทธิเรียกร้องดังกล่าวที่มีต่อจำเลยทั้งสี่ให้แก่โจทก์ ซึ่งโจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการโอนสิทธิและให้จำเลยทั้งสี่ชำระหนี้แล้ว แต่จำเลยทั้งสี่เพิกเฉย เห็นว่า เมื่อจำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อสามคราวติดกัน และธนาคารฯ มีหนังสือบอกกล่าวให้ชำระหนี้และบอกเลิกสัญญาแล้ว แต่จำเลยที่ ๑ ไม่สามารถชำระค่าเช่าซื้อได้จนธนาคารฯ ติดตามยึดรถที่เช่าซื้อคืนมา สัญญาเช่าซื้อจึงยอมเลิกกัน จำเลยที่ ๑ ในฐานะผู้เช่าซื้อจึงต้องรับผิดชอบในค่าขาดราคาและค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถยนต์ที่เช่าซื้อ สำหรับค่าขาดราคาตามสัญญาเช่าซื้อที่โจทก์ขอมา ๒๗๑,๖๐๔ บาทนั้น เป็นค่าเสียหายที่คำนวณจากค่าเช่าซื้อเต็มตามตามสัญญา ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่บวกค่าเช่า ผลประโยชน์ และภาษีมูลค่าเพิ่มตลอดระยะเวลาตามสัญญารวมไปกับค่ารถยนต์ด้วย จึงไม่อาจนำมาเป็นฐานในการคำนวณค่าเสียหายอันเป็นค่าขาดราคาได้ เมื่อพิเคราะห์พฤติการณ์ทางได้เสียในเชิงทรัพย์สินของโจทก์แล้ว ปรากฏว่าจำเลยชำระค่าเช่าซื้อให้แก่ธนาคารฯไปแล้วเป็นเงิน ๑๗๔,๔๖๐ บาท หลังจากธนาคารฯ ได้รับรถที่เช่าซื้อมาแล้วสามารถขายรถคันที่เช่าซื้อได้เป็นเงิน ๒๒๐,๐๐๐ บาท ทำให้ธนาคารฯ ได้รับเงินทุนส่วนใหญ่กลับคืนมาก่อนครบกำหนดสัญญา อีกทั้งรถคันที่เช่าซื้อยอมต้องเสื่อมราคาไปบ้างตามสภาพการใช้งาน เมื่อโจทก์รับโอนสิทธิเรียกร้องที่มีต่อจำเลยที่ ๑ จากธนาคารฯ จึงต้องรับไปทั้งสิทธิและหน้าที่ ค่าเสียหายในส่วนนี้ที่โจทก์เรียกมาสูงเกินไป จึงเห็นควรกำหนดค่าขาดราคารถที่เช่าซื้อให้แก่โจทก์ ๑๕๐,๐๐๐ บาท และการที่จำเลยที่ ๑ ครอบครองรถที่เช่าซื้อหลังจากผิดนัดจนถึงวันที่ธนาคารฯ

- ๔ -

ได้รับรถคืน โจทก์อ้างว่าสามารถนำออกให้เขาไม่ต่ำกว่าวันละ ๓๐๐ บาท คิดเป็นค่าขาดประโยชน์ทั้งสิ้น ๑๐๙,๒๐๐ บาทนั้น มีแต่เพียงคำเบิกความของพยานโจทก์ที่กล่าวอ้างลอย ๆ เท่านั้น ไม่แน่ว่าจะนำออกให้เขาในอัตราดังกล่าวได้ตลอดหรือไม่ จึงเห็นสมควรกำหนดค่าขาดประโยชน์ให้เป็นเงิน ๓๖,๔๐๐ บาท ส่วนค่าเสียหายจากการติดตามรถที่เขาซื้อคืนเป็นเงิน ๒๐,๐๐๐ บาทนั้น โจทก์ไม่มีพยานหลักฐานมานำสืบถึงรายละเอียดของค่าเสียหายดังกล่าว และค่าเสียหายดังกล่าวที่โจทก์เรียกร้องมาสูงเกินสมควร เห็นควรกำหนดให้ ๓,๖๐๐ บาท รวมเป็นค่าเสียหายทั้งหมด ๑๙๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่โจทก์ขอลดดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปนั้น มีลักษณะเป็นค่าเสียหายที่กำหนดไว้ล่วงหน้าเป็นเบี้ยปรับที่สูงเกินส่วน เห็นสมควรลดเหลืออัตราร้อยละ ๕ ต่อปี สำหรับจำเลยที่ ๒ ถึงจำเลยที่ ๔ ในฐานะผู้ค้ำประกัน เมื่อจำเลยที่ ๑ ลูกหนี้ชั้นต้นไม่ชำระหนี้ โจทก์มีหนังสือบอกกล่าวทวงถามแก่จำเลยที่ ๒ ถึงจำเลยที่ ๔ แล้ว โจทก์จึงมีสิทธิฟ้องจำเลยที่ ๒ ถึงจำเลยที่ ๔ เป็นคดีนี้ได้ แต่เนื่องจากหนังสือทวงถามดังกล่าวไปถึงจำเลยที่ ๒ ถึงจำเลยที่ ๔ ล่วงพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่จำเลยที่ ๑ ผิดนัด จำเลยที่ ๒ ถึงจำเลยที่ ๔ ในฐานะผู้ค้ำประกันจึงหลุดพ้นจากความรับผิดชอบในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้ที่เกิดขึ้นภายหลังจากพ้นกำหนดเวลาหกสิบวัน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๖ วรรคสอง ดังนั้น โจทก์คงมี

/สิทธิเรียกค่า...

- ๕ -

สิทธิเรียกค่าขาดประโยชน์จากจำเลยที่ ๒ ได้เพียงหกสิบวันนับแต่จำเลยที่ ๑ ผิดนัด เป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท โดยไม่ต้องรับผิดค่าขาดราคา ค่าติดตามรถที่เช่าซื้อคืนพร้อมทั้งดอกเบี้ยที่โจทก์ขอมาตามฟ้อง

พิพากษาให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเสียหายเป็นเงิน ๑๙๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๕) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ หากจำเลยที่ ๑ ไม่ชำระ ให้จำเลยที่ ๒ ถึงจำเลยที่ ๔ ร่วมกันชำระค่าขาดประโยชน์แทนเป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท กับให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ใช้แทนตามจำนวนทุนทรัพย์ที่โจทก์ชนะคดี โดยกำหนดค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาท สำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้เป็นพับ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก./

นางสาวชนิกานต์ วงศ์เย็น

นายอาร์ท สิงห์ชูวงศ์

